

Stig O Carlsson

24/4 2014 Ö. Kyrkogården Göteborg

Vi är samlade här idag för att begrava Stig Carlsson för att låta honom få vila i frid. Nu ska Stig förenas med sina föräldrar på denna kyrkogård.

Endast 27 år gammal störtade Stig tillsammans med Gösta Lilja ned i Vätterns djup den 23 juli 1937. Trots vissa försök från värnpliktiga att få upp Stig så stod hans liv inte att rädda. Detta skedde för snart 77 år sedan. Det var otroligt många som slöt upp på minnesdagen den 6 augusti 1937. Min kollega; komminister Johan Erre i Östra Tollstad höll en betraktelse över orden i Jobs bok 16:22, *Mitt korta liv är snart förbi, jag vandrar den väg som ingen går tillbaka*. Orden talar för sig själv. Det blev en bekräftelse på den stora tragedin, att livet kan förändras snabbt och det finns ingen återvändo.

Minnesstunden då var ett försök att på den tiden lindra i krisen och sorgen, som var helt meningslös.

Stig tillhörde dem som ville satsa på den relativt unga försvarsgrenen Flygvapnet. Det växte fram en mängd flygförband runt om i vårt avlånga land, Furir Stig Oskar Carlsson tillhörde F5, Ljungbyhed och var flyglärare. Han hade säkert många mål och drömmar i sin flygföraruppgift inom en expansiv vapengren. Få levande idag, har träffat Stig men med anhörigas hjälp har jag förstått att Stig var en mycket god, kärleksfull och omsorgsfull människa. Hans hastiga död har naturligtvis satt spår i släkthistorien, Men lika mycket har hans goda personlighet burits vidare hos er i släkten.

Det blev ett hårt slag för föräldrarna Knut och Carin, syskon när sonens goda start i livet avbröts. Det blev tung och sorgfylld tid som förändrade livet helt radikalt. Det blev en livskatastrof

Vi har inom oss en parameter som säger oss att omkomma vid 27 års ålder är för ungt. Livet hade mycket mer att ge till Stig. Omgivningen hade mycket mer att få genom Stigs liv.

I Kon står det; *Det är endast ett steg mellan mig och döden*. Det drabbar ung som gammal, det drabbar rik som fattig. Alltid har det varit så. Så var det för Stig av när planet störtade i Vättern, att det endast var ett steg mellan livet och döden. Men vi människor och allt annat levande som skapats är inbegripna i ett större sammanhang, där inte tid och rum är avgörande. Genom tid och rum älskar Gud sin skapelse och därför så vägleder också orden: *Det är endast ett steg mellan döden och livet*.

Vi har precis firat Påsk, vilket är högtiden då Livets seger över döden firas. Vi tänker ofta livet i ålder, skeenden. Vi tänker att livet har ett starttillfälle och ett slutdatum. Inför Gud ÄR vi alltid till, där år och dagar inte har någon betydelse. Jag tänker mig, att vi ofta våra liv har några viktiga speglar/bilder runt om oss. Ibland kan vi likna livet vid en horisont – där jord och himmel möts. Vi står på jorden med våra jordiska bestyr, i med- eller motgång. Å andra sida har vi med vårt huvud kontakt med det himmelska, eviga luftrummet. En annan bild, - Jag lite svårt att förstå hur mina vackra papegojtulpaner kommer åter varje år efter kall och frusen jord. Ja t o m att de där envisa maskrosorna kommer igenom asfalten. För mig betyder detta att i Guds skapelse, i allt levande, finns det en inneboende stark kraft som är starkare än döden. Människans liv har en inneboende själ och ande som bärs vidare.

Gud är med oss. Därför känner jag att Gud alltid varit med Stig, Ni stödjande här idag: Svante Lindén, FlygvapenC Michael Bydén, m medarbetare, bärgningspersonal, m.fl. och inte minst ni anhöriga Annette och Viveca har bejakat människan okränkbarhet. Genom denna aktivitet har vi på olika sätt visat på det djupa värdet av ett människoliv.

Stig bärs ifrån det fallna till ett upprättande att få vila i frid, efter tjänsten för nation Sverige

Amen

Sten Elmberg, Fältprost i Försvarmakten